

idet Teatrets Historie fra de senere Aar netop viser, at danske dramatiske Forfattere hverken i Teatrets Traditioner eller i den offentlige Kritik har nogen Betyggelse for kunstnerisk Forstaaelse hos Teatrets Leder.

Man mener det derfor naturligt, at den Kontrolkomité, som i det hele fører Tilsyn med Teatrets Drift, tillige og navnlig gennem et teater- og litterærtkyndigt Medlem, der udpeges af de dramatiske Forfatters og Komponisters kunstneriske Organisation, bør overvaage Teaterchefens Pligter efter Lovforslagets § 5 og derom gøre Indberetning til Ministeren. Idet man takker Ministeren, fordi der udtrykkelig er tænkt paa at tilføre Udvalget litterær Sagkundskab, anser Forbundet det derfor dog for nødvendigt, at der sikres Danske Dramatikeres Forbund en Indstillingsret til Besættelsen af den ene Plads i Teatrets Bestyrelsesudvalg. Forbundet tænker sig ikke, at denne Ret skal tilsikres gennem en Lovparagraf, men henstiller til Ministeren at ordne Forholdet gennem et Løfte til Forbundet og derved skabe et ministerielt Præcedens for, at Forbundet har den ønskede Indstillingsret.

Vi mener tillige at burde henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at Ordene i § 5: „navnlig danske Forfattere“, bør rettes til: „navnlig danske og islandske Forfattere“, idet islandske Forfattere med Hensyn til deres Opførelsesmuligheder maa ligestilles med danske Forfattere.

Naar Forbundet endvidere har fundet det nødvendigt at protestere imod, at Lovforslaget, i Modstrid med Forfatternes almindelige Ret i Henhold til Forfatterlovens § 10, bemyndiger Undervisningsministeren til at overdrage Institutionen Dobbeltscenen Brugen af det kongelige Teaters forinden Lovens Ikrafttræden erhvervede Repertoire, uden at Staten paatager sig kunstneriske og økonomiske Garantier, er hermed tænkt paa følgende:

Forfatterlovens § 10 udtaler jo, at

„den, hvem en Forfatter har overdraget Ret til Opførelse af et dramatisk
..... Værk ..... kan ikke overdrage denne Ret til andre.“

Da nu Institutionen Dobbeltscenen i Forhold til det tidligere kongelige Teater efter Lovforslagets § 1 betegnes som et selvstændigt Rets-Subjekt og i Lovforslaget helt igennem behandles som saadant, ser man ikke rettere end, at den i Forslagets § 3 omtalte Overdragelse til Dobbeltscenen af Brugen af det kongelige Teaters Repertoire er i direkte Strid med Forfatterlovens § 10, og der finder herved en Krænkelse overfor Forfatterne Sted paa to Omraader, dels af Forfatterens saakaldte personlige Kunstnerret, d. v. s. hans Bestemmelsesret om, af hvem og hvorledes Værket skal offentliggøres, d. v. s. opføres, og dels tillige af Forfatterens økonomiske Ret, d. v. s. hans Ret til at erholde økonomisk Udbytte af Offentliggørelsen.

Da nu endvidere Lovforslaget udtrykkelig udtaler, at Dobbeltscenen „ikke ved sine Dispositioner kan paadrage Statskassen nogen økonomisk Forpligtelse“, er det ganske givet, at Staten ved Overdragelsen af et dramatisk Værk, hørende til Teatrets Repertoire, uden at Staten paatager sig nogen økonomisk Forpligtelse for Opførelsen, har gjort Indgreb i Forfatterens økonomiske Ret, idet han ikke længere — som tidligere — hos Statskassen har fuld Sikkerhed for Honorarbetalingen. Skulde man nu mene, at Lovforslaget i det Øjeblik, det bliver til Lov, til Fordel for Dobbeltscenen har ophævet den Forfatterne i Almindelighed efter Forfatterlovens § 10 tilkommende Ret til ikke at se sit Stykke overdraget til Trediemand, saa maa Forudsætningen for, at denne Synsmaade kan anerkendes, i hvert Fald være, at der ydes Forfatterne fuld- stændig Erstatning ved, at Statskassen paatager sig Garanti for Honorarerne.

Forbundet gør hermed udtrykkelig opmærksom paa, at disse Synspunkter kun gælder for det af Teatret før Lovens Ikrafttræden erhvervede Repertoire, idet man gennem de fremtidigt afsluttede Kontrakter altid kan og vil sikre sig rettidig Betaling af Honorarerne for nye Skuespil og musikalsk-dramatiske Værker. En Garanti for Honorarerne for det gamle erhvervede Repertoire vil saaledes ikke skabe noget Præcedens med Hensyn til udøvende Kunstneres og andres Krav om at opnaa lignende Sikkerhed.

Med Hensyn til det andet nævnte Omraade, nemlig den personlige Kunstnerret, kan en Lov formentlig ikke tilsidesætte Forfatternes Krav efter Forfatterlovens § 10, at saadan Ret ikke overdrages til Trediemand, men Forbundet mener dog paa dette Punkt at kunne imødekomme Ministerens Lovforslag, saafremt den Vanskelighed, der herved i særlig Grad truer Forfatterne, maatte blive fjernet. Man tænker hermed paa